پنجم کَرْنای

¹ و چون فرشته پنجم نواخت، ستاره‌ای را دیدم که بر زمین افتاده بود و کلید چاه هاویه بدو داده شد.² و چاه هاویه را گشاد و دودی چون دود تنوری عظیم از چاه بالا آمد و آفتاب و هوا از دود چاه تاریک گشت.³ و از میان دود، ملخها به زمین برآمدند و به آنها قوئی چون قوئ عقربهای زمین داده شد⁴ و بدیشان گفته شد که ضرر نرسانند نه به گیاه زمین و نه به هیچ سبزی و نه به درختی بلکه به آن مردمانی که مَهر خدا را بر پیشانی خود ندارند.⁵ و به آنها داده شد که ایشان را نکشند بلکه تا مدّت پنج ماه معذب بدارند و اذیت آنها مثل اذیت عقرب بود، وقتی که کسی را نیش زند.⁶ و در آن ایام، مردم طلبِ موتخواهند کرد و آن را نخواهند یافت و تمنای موت خواهند داشت، اما موت از ایشان خواهد گریخت.⁷ و صورت ملخها چون اسبهای آراسته شده برای جنگ بود و بر سر ایشان مثل تاجهای شبیه طلا، و چهره‌های ایشان شبیه صورت انسان بود.⁸ و مویی داشتند چون موی زنان، و دندانهایشان مانند دندانهای شیران بود.⁹ و جوشنها داشتند، چون جوشنهای آهنین و صدای بالهای ایشان، مثل صدای ارابه‌های اسبهای بسیار که به جنگ همی تازند.¹⁰ و دُمها چون عقربها با نیشها داشتند؛ و در دُم آنها قدرت بود که تا مدّت پنج ماه مردم را اذیت نمایند.¹¹ و بر خود، پادشاهی داشتند که مَلکالهاویه است که در عبرانی به اَبَدون مسمّی است و در یونانی او را اِپلیون خوانند.¹² یک وای گذشته است. اینک، دو وای دیگر بعد از این می‌آید.

ششم کَرْنای

¹³ و فرشته ششم نواخت که ناگاه آوازی از میان چهار شاخ مذبح طلایی که در حضور خداست شنیدم¹⁴ که به آن فرشته ششم که صاحب کَرْنَا بود می‌گوید، آن چهار فرشته را که بر نهر عظیم فرات بسته‌اند، خلاص کن.¹⁵ پس آن چهار فرشته که برای ساعت و روز و ماه و سال معین مهیا شده‌اند تا اینکه ثلث مردم را بکشند، خلاصی یافتند.¹⁶ و عددِ جنودِ سواران، دوپست هزار هزار بود که عدد ایشان را شنیدم.¹⁷ و به اینطور اسبان و سواران ایشان را در رؤیا دیدم که جوشنهای آتشین و آسمانجونی و کبریتی دارند و سرهای اسبان چون سر شیراناست و از دهانشان آتش و دود و

Die fünfte Posaune

¹Und der fünfte Engel blies die Posaune: und ich sah einen Stern, gefallen vom Himmel auf die Erde; und ihm wurde der Schlüssel zum Brunnen des Abgrunds gegeben.²Und er tat den Brunnen des Abgrunds auf; und es stieg Rauch auf aus dem Brunnen wie der Rauch eines großen Ofens, und es wurde verfinstert die Sonne und die Luft von dem Rauch des Brunnens.³Und aus dem Rauch kamen Heuschrecken auf die Erde; und ihnen wurde Macht gegeben, wie die Skorpione auf Erden Macht haben.⁴Und es wurde ihnen gesagt, dass sie nicht schädigten das Gras auf Erden noch alles Grüne noch einen Baum, sondern allein die Menschen, die nicht das Siegel Gottes an ihren Stirnen haben.⁵Und es wurde ihnen gegeben, dass sie sie nicht töteten, sondern quälten fünf Monate lang; und ihre Qual war wie die Qual eines Skorpions, wenn er einen Menschen sticht.⁶Und in jenen Tagen werden die Menschen den Tod suchen, und nicht finden; und sie werden begehren zu sterben, und der Tod wird vor ihnen fliehen.⁷Und die Heuschrecken sahen aus wie Rosse, die zum Krieg bereit sind; und auf ihrem Haupt war etwas wie goldene Kronen, und ihr Angesicht glich dem Angesicht der Menschen;⁸und sie hatten Haare wie Frauenhaare, und ihre Zähne waren wie Löwenzähne;⁹und sie hatten Panzer wie eiserne Panzer, und das Rasseln ihrer Flügel war wie das Rasseln an den Wagen vieler Rosse, die in den Krieg laufen;¹⁰und hatten Schwänze wie Skorpione, und es waren Stacheln an ihren

کبریت بیرون می‌آید.¹⁸ از این سه بلا، یعنی آتش و دود و کبریت که از دهانشان برمی‌آید، ثلث مردم هلاک شدند.¹⁹ زیرا که قدرت آسمان در دهان و دم ایشان است، زیرا که دُمهای آنها چون مارهاست که سرها دارد و به آنها اذیت می‌کنند.²⁰ و سایر مردم که به این بلایا کشته نگشتند، از اعمال دستهای خود توبه نکردند تا آنکه عبادت دیوها و بتهای طلا و نقره و برنج و سنگ و چوب را که طاقت دیدن و شنیدن و خرامیدن ندارند، ترک کنند؛²¹ و از قتلها و جادوگریها و زنا و دزدیهای خود توبه نکردند.

Schwänzen; und ihre Macht war, zu schädigen die Menschen fünf Monate lang.¹¹ Und sie hatten über sich einen König, den Engel des Abgrunds, dessen Name heißt auf Hebräisch Abaddon, und auf Griechisch hat er den Namen Apollyon.¹² Das erste Wehe ist vorüber; siehe, es kommen noch zwei Wehe danach.

Die sechste Posaune

¹³Und der sechste Engel blies die Posaune: und ich hörte eine Stimme aus den vier Hörnern des goldenen Altars vor Gott,¹⁴ die sprach zu dem sechsten Engel, der die Posaune hatte: Lass los die vier Engel, die gebunden sind an dem großen Wasserstrom Euphrat.¹⁵ Und es wurden die vier Engel losgelassen, die bereit waren für die Stunde und den Tag und den Monat und das Jahr, zu töten den dritten Teil der Menschen.¹⁶ Und die Zahl des reitenden Heeres war zwanzigtausendmal zehntausend; ich hörte ihre Zahl.¹⁷ Und so sah ich in dieser Erscheinung die Rosse und die darauf saßen, dass sie feuerrote und blaue und schwefelgelbe Panzer hatten; und die Häupter der Rosse waren wie die Häupter der Löwen, und aus ihrem Munde kam Feuer und Rauch und Schwefel.¹⁸ Von diesen drei Plagen wurde getötet der dritte Teil der Menschen, von dem Feuer und Rauch und Schwefel, der aus ihrem Munde kam.¹⁹ Denn ihre Macht war in ihrem Mund; und ihre Schwänze waren den Schlangen gleich und hatten Häupter, und mit denen taten sie Schaden.²⁰ Und die übrigen Menschen, die nicht getötet wurden von diesen Plagen, taten nicht Buße über die Werke ihrer Hände, dass sie nicht anbeteten die

Revelation 9

Dämonen und die goldenen, silbernen, ehernen, steinernen und hölzernen Götzen, die weder sehen noch hören noch gehen können;²¹ und taten auch nicht Buße über ihre Morde, Zauberei, Hurerei und Dieberei.